

τριβε τους κοπτερούς αυτού ὀδόντας. Ἄν δὲ ἐνίοτε τὸ θηρίον ἐξέβαλλεν ὑπόκωπον μυκηθμόν, κατηύναζεν αὐτὸ πάραυτα διὰ τῶν θωπειῶν τῆς καὶ διὰ τῆς γλυκείας αὐτῆς φωνῆς. Ἄλλ' ὅτε ὁ λέων δὲν εἶχε πλέον οὔτε ὄνυχας οὔτε κοπτερούς ὀδόντας, ἢ κάρη ἐκείνη ἔφρυγε καὶ οἱ ὑπηρεῖται ἐξερχόμενοι τῆς κρύπτῃς των, ἔδραμον ἐναντίον τοῦ θηρίου, ὅπερ μὴ δυνάμενον πλέον νὰ υπερασπίσῃ ἐκυτὸ ἐταπεινῶνε τὴν οὐρὰν καὶ τὰ ὄτα.

Ὁ Βερνάρδος ἐβλεπεν ἐπίσης, ὅτι ἐν μέσῳ ἀπεράντου καὶ χιονοσκεποῦς πεδιάδος, ὑπὸ ὀμιχλώδη καὶ σκυθρωπὸν οὐρανόν, ἀνεφύετο λευκὸν κρίνον διαχύνον λεπτὸν καὶ γλυκὺ ἄρωμα· ἀλλ' ἅμα ἐπλησίιζεν ἕνα κόψη αὐτό, αἴφνης τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκείνο ἄνθος μετεμορφοῦτο εἰς θεῶν μελανοῦς ὡς ἔβενον ἔχουσαν ὀφθαλμοῦς καὶ ξανθὴν τὴν κόμην, ἥτις, ἀναρπάζουσα αὐτόν, τὸν ἔφερε διὰ μέσου τῶν νεφῶν εἰς μαγικὰς ὄχθας, ἐνθα ἐβασίλευεν αἰώνιον ἔσρ. Ὁ Ραούλ τέλος ἐβλεπεν, ὅτι ἦτο ἢ ἐσπέρα τῶν γάμων του καὶ ὅτι τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἔμελλε πρῶτος αὐτὸς ν' ἀρχίσῃ τὸν χορὸν μετὰ τῆς νεαρᾶς βαρωνίδος Βωμπέρ, ἀνεκάλυπτεν αἴφνης ὅτι εἶχε φορᾶσει ἀντιστρόφως τὸν λαίμοδότην του.

*Ἐπίται συνίεια

ΑΡΣΙΝΟΗ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Περιπέτεια τοῦ ἀτμοπλοίου «JEANNETTE»

Ἐξ ἐπιστολῆς προερχομένης ἐξ Ἰρικούτσκις καὶ γραφείσης ὑπὸ τινος τῶν ἐν τῇ «Jeannette» ἐρευνητῶν πληροφοροῦμεθὰ τινα περὶ τῶν μεγάλων κινδύνων, οὓς καρτερικώτατα διῆλθε δρᾶξ ἀνθρώπων τέως νομιζομένων ὡς ἀπολεσθέντων ὑπὸ τοὺς πάγους. Καθ' ἣ δὲ πρό τινος ἐγνώσθη, μέγα μέρος τοῦ πληρώματος τῆς «Jeannette» ζῆ, τῶν λοιπῶν ἀποθανόντων εἰς ἐκείνας τὰς ζοφώδεις χώρας.

Ὡς γνωστὸν, σκοπὸς τῆς ἐξερευνήσεως τῆς «Jeannette» ἦτο ἢ ἀνεύρεσις ἐλευθέρως διόδου μεταξὺ τοῦ Βεριγγίου πορθμοῦ καὶ τοῦ Δελβίς, δῆλα δὴ ἢ κατὰ τῆς τοῦ ἀγνώστου ἀρκτικού πόλου, τῆς θαλάσσης τοῦ πόλου, τὴν ὁποῖαν ὁ Μακκλήρ εἶδεν, ἀλλὰ πρό τινος πλοίου οὐπω διέσχισεν αὐτήν.

Αἱ μεταβληταὶ ἀκταὶ τῆς ἀπροσίτου ἐκείνης θαλάσσης μάτην ἀπέκρουσαν ἐαυτὰς ἀπὸ τῶν ἐρευνητῶν τοῦ Ρὸς καὶ τοῦ Φραγκλίνου. Ἐπιζῆ πάντοτε φάλαγξ σκαπανέων, μᾶλλον ἐκγεγυμνασμένη, μᾶλλον πεπειραμένη, ἥτις σπεύδει νὰ διέλθῃ τὴν κινδυνώδη ἐκείνην ὁδὸν, ἐφ' ἧς κεῖνται ἐσπαρμένα τὰ ὄστα τῶσων μαρτύρων. Τὸ ἀγνωστον ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις ἀδιαλείπτως ὀπισθοχωρεῖ. Ὁ θάνατος πλήττει καὶ ἀρχηγούς καὶ στρατιώτας, ἄβυσσοι ἀνοίγονται πρὸ τῶν ποδῶν ὀλοκλήρου φάλαγγος· ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; Εὐτυχὲς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, ὅπερ θὰ κατὰσχῃ τὰς χώρας ταύτας, ἐν αἷς οὐδὲν φύεται. Ἐνδοξον ἔσται τὸ ἔθνος, ὅπερ θὰ πῆξῃ τὴν σημαίαν

του ἐπὶ τοῦ γήινου ἄξονος καὶ ἐπὶ τοῦ 90^{ου} παραλλήλου. Θὰ δυνήθῃ ἐκεῖθεν νὰ φωνήσῃ εἰς τὴν οἰκουμένην *Εὐρηκα*.

Γνωσταὶ εἶνε αἱ περιπέτεια τῆς ἀναχωρήσεως τῆς «Jeannette». Ὄταν ὁ ὄλιθος Γόρδων Βέννετ, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ὀρλεάνης*, κατεσκεύασε τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἐπὶ νέου σχεδίου, ἐφωδίασε διὰ θαυμασίων ἐργαλείων καὶ ἀμυντικῶν μηχανημάτων, διὰ ζωοτροφιῶν ἀνεξαντλήτων· ὅταν διώρισεν ἐπὶ κεφαλῆς πληρώματος ἐκλεκτοῦ ἀξιωματικούς ἀπαραμίλλους, οἷς παρηκολούθει χορεία εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, ἢ κοινὴ γνώμη ἐχαιρέτισεν ὡς τροπαιοῦχος τοὺς Ἀργοναύτας τούτους τῶν σημερινῶν χρόνων.

Διὰ τοῦ Στάνλεϋ ὁ Βέννετ κατέκτησε τὰς κλεῖς τοῦ Νεῖλου, διατί νὰ μὴ εὐνοήσῃ ἢ τυχῆ εἰς τὰς παγὰς ἐρήμους τοῦ βορείου κύκλου αὐτόν τὸν τολμητιῶν, τὸν περὶ μεγάλα συνειθίζοντα νὰ διατρέβῃ πράγματα; Πρὸ τῆς πρώρας τῆς «Jeannette» τὰ ἀνυπέροβητα κωλύματα τοῦ πόλου ἔμελλον ν' ἀνοιξῶσι, καὶ ἢ παντοδυναμία τοῦ χρήματος, ὑπηρετοῦντος τόσους ἐξόχους νόας, ἔμελλε νὰ λύσῃ τὰ δύο μεγάλα γεωγραφικὰ προβλήματα, ἅτινα ἔμενον ἄλυτα μεθ' ὅλας τὰς ἐπανελημμένας προσπάθειας ὄλων τῶν ἐρευνητῶν καὶ ὄλων τῶν λαῶν.

Οἱ ἀποσελλόμενοι ἀνεχώρησαν. Ἡ «Jeannette» ἔφθασε ἀνεῦ τινὸς βλάβης εἰς τὰ πρῶτα βόρεια ὄρημτήρια. Μέχρι καὶ πέραν ἐτι τῆς 73 μοίρας μήκους ὑπάρχουσιν εἰδήσεις περὶ τῆς ὁδοῦ, ἣν διήνυσεν. Ἄλλ' ἐκτοτε αἰφνιδίως ἀρχεται ἡ σιγή. Παρῆλθεν ἔτος καὶ οὐδεμία εἰδήσις. Σήμερον μόνον μετὰ δεκαεξὶ μηνῶν θανάσιμον ἀγωνίαν βλέπομεν ἀναφανομένους ἐκείνους τοὺς ἀνδρείους· ἀλλ' ἐν τίνι κατασάσει; Ἡ ἀήττητος «Jeannette» ἐθραύσθη ἐν μέσῳ δύο σωρῶν πάγων ὡς φλοῖος καρύου. Ἐκ τῶν πέντε δὲ αὐτῆς λέμβων, εἰς ἃς κατὰ μέρος ἐπέβη ἅπαν τὸ πλήρωμα, τρεῖς ἐφθασαν εἰς τὴν χώραν τῶν ζώντων, αἱ λοιπαὶ ἀπωλέσθησαν ἴσως, οἱ δὲ ἤρωες, οὓς ἔφερον, κοιμῶνται ἀναμφιβόλως ἐπὶ πεπηγμένης ὀφρύος κύματος.

Τῇ 15 Σεπτεμβρίου, γράφει εἰς τῶν ἐρευνητῶν, προσηγγίζομεν τὸν κόλπον Κουμπερλάνδ. Ἡ μέση θερμοκρασία ἦτο 40⁰ κάτω τοῦ μηδενικοῦ. Τὸ πλήρωμα κατεσκεύασεν οἰκίαν ἐκ πάγου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔθετο πίθους τινὰς, δύο θερμάστρας καὶ ἔξ κιβώτια τροφῶν. Ἐκεῖ μέσση, ἐπὶ τεσσαράκοντα θανάσιμους ἐβδομάδας, διεμείναμεν ῥιγομαχοῦντες, ἔχοντες τὸ πρόσωπον ἐγγὺς τῶν πεπυρακτωμένων θερμαστρῶν, τὰς τρίχας τοῦ γενείου σκληρὰς ἐκ τοῦ παγετοῦ, φθειρόμενοι ὑπὸ τῆς στομακάκης, ἀλλὰ σταθεροὶ καὶ θαρραλέοι εἰς τὸν σκοπὸν μας».

Ἀπεικονίσωμεν ἐνταῦθα βραχεῖαν ἀλλὰ καταπληκτικὴν περιγραφὴν τῶν χωρῶν τοῦ πόλου.

« Ὁρη ἐκ πάγου, πεδιάδες, ἐκ πάγου, νῆσοι ἐκ πάγου. Ἡμέρα ἐξ μηνῶν, νύξ ἐξ μηνῶν, νύξ φρικώδης καὶ σιγλή. Οὐρανὸς ἄχρους ὅπου κυματίζουν, ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς αὔρας, βελόνοι αἰχμηραὶ ἐκ πάχνης. Σωρὸς ἀγρίων βράχων, ἐφ' ὧν οὐδὲν χόρτον φύεται. Πύργοι ἐκ κρυστάλλου ὑψούμενοι καὶ τηκόμενοι αἰφνιδίως μετὰ φρικωδῶν τριγμῶν, ομίχλη πυκνή, ἣτις ἄλλοτε μὲν καταβαίνει ὡς σάβανον ἐπιτοῦ μεταβλητοῦ ἐδάφους, ἄλλοτε δὲ διαλύεται καταλείπουσα ἀσκετεῖς εἰς τοὺς ἐκπεπληγμένους ὀρθλαμοὺς φαντασμαγορικὰς ἀβύσσους.

« Κατὰ τὴν μοναδικὴν ἐκείνην ἐξάμηνον ἡμέραν ὁ ἥλιος δίδει εἰς τὴν χώραν ἐκείνην τῶν πάγων λάμψιν ἀποτυφλοῦσαν.

« Διὰ τῶν θερμῶν αὐτοῦ ἀκτίνων ὁ πάγος τήκεται καὶ καταχωρίζεται εἰς τεμάχια. Τὰ ὄρη διαθρύπτονται εἰς μυρία τεμάχια, αἱ κοιλάδες διὰ τρυγμῶν χωρίζονται εἰς νήσους. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ τεμάχια συγκρούονται πρὸς ἀλλήλα καὶ παράγουσι κρότον, ὃν δὲν δύναται τις ἀνευ φρικιάσεως ν' ἀκούσῃ. Ἡ φύσις μεταβάλλεται εἰς χάος ἀτελευτήτου ἀναστατώσεως, ἢ παρακολουθοῦσι ἀπαίσιοι δοῦποι καὶ φρικαλέαι ἐκρήξεις.

« Ἐπειτα τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ ἐκνευρίζοντα ταύτης φαινόμενα, διαδέχεται ἡ νύξ, ἡ αἰωνία νύξ. Τὸ ἔρεβος ἐφαπλοῦται, ἐν μέσῳ δὲ τούτου διακρίνονται κολοσσιαῖα φάσματα, ἡρέμα κινούμενα ἐν τῷ σκότει. Ἐν ἐκείνῃ τῇ βαθείᾳ ἀπομονώσει, ἣν πᾶσα νύξ φέρει μεθ' ἑαυτῆς, ἡ δραστηριότης τοῦ περιγητοῦ τῶν πόλων, τὸ λογικὸν ἔτι αὐτοῦ, ὑφίσταται παραδόξους κλονισμοὺς. Ἡμέρας οὔσης, κατανοεῖ τὴν σύραξιν δύο βραχιδῶν ὄγκων ἐκ πάγου, καὶ τὸν ἐκ ταύτης προκύπτοντα πάταγον· ἄλλως ὁ ἥλιος φαίνεται, ἡ ζωὴ δὲ ἐξέλιπεν. Ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἐπερχομένης, αἱ ζωφώδεις ἐρημίαι φαίνονται αὐτῷ ὡς αἱ ἀδημιούργητοι ἐκεῖναι χώραι τοῦ χάους, ἃς ὁ Μίλτων ἔθηκε μετὰ τὸ κράτος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Οἱ συνεχεῖς ὄρυγμοὶ τοῦ πάγου τηχομένου καὶ κροτοῦντος καθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον ἐκπληκτον. Κρημνοὶ, οὓς τὸ ὄμμα δὲν δύναται νὰ καταμετρήσῃ, ἀνοίγονται πρὸ τῶν ποδῶν του, περὶ αὐτὸν δὲ ἀνυψοῦνται νέα ὑψώματα, αἱ ὕγραὶ πεδιάδες σερεοποιοῦνται, ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας κλείεται. . . . Τὸ δὲ ψῦχος ἀδιαλείπτως ἐπιτείνεται.

Ἐν μέσῳ δὲ ταύτης τῆς σκοτοδίνης, ἐν μέσῳ τῆς ἱλιγγος τοῦ μάρτυρος, ἐν ταύτῃ τῇ φαντασμαγορικῇ ζωῇ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ληθαργίαν, ἣτις συσφίγγει καὶ παραλύει αὐτὴν, φαίνεται ὡς συμπλήρωμα τοῦ βεμβασμοῦ τὸ αἱματοχρουν φάσμα τοῦ βορείου σέλαος.

« Ὁ μέλας οὐρανὸς αἰφνης φωτίζεται ἐκ παμμεγέθους λάμψεως. Τόξον φωτεινότερον κυρτοῦται εἰς τὸ βάθος τῆς φλογός· ἀκτίνες καὶ μυρία δέσμαι φωτὸς ἐκπέμπονται. Παρίσταται ἀγών

ἀκοντίων κυανῶν, ἐρυθρῶν, πρασίνων, ἰοχρόων, σπινθηρίζοντων, ὑψουμένων, ταπεινουμένων, τεινόντων νὰ διαπεράσωσι πρὸς τὰ ἄνω, λαμπρόντων καὶ συγχεομένων. Ἐπὶ τέλος τὸ λάμπον ἐκεῖνο φαινόμενον ὠχρίᾳ· ἀλλ' ἐπακολουθεῖ τελευταῖον μαγικὸν δράμα· σκιαὶ διαλαμπῆς, ἡ στεγάνη, ἀναφαίνεται καὶ ἐκλείπει ἐπὶ τοῦ ὕψους ὅλου ἐκείνου τοῦ μεγαλοπρεποῦς θεάματος. Αἱ ἀκτίνες λευκαίνονται, τὰ χρώματα ἐξασθενοῦσι καὶ κατὰ μικρὸν ἐκλείπουσι. Τὸ φαινόμενον λήγει.

» Ἐν μέσῳ λοιπὸν τῆς ἐρήμου ταύτης χώρας καὶ πρὸ τῶν τρομερῶν αὐτῶν καὶ μεγαλοπρεπεστάτων θεαμάτων διήλθομεν τὴν χειμῶνα τοῦ 1880 καὶ 1881.

» Ἔτερα φαινόμενα συνηθέστατα εἰς τὰς πολικὰς χώρας ἐποικίλλον ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον τὰς παραδόξους ἐκείνας σκηνογραφίας, αἵτινες ἀνελίσσοντο περὶ ἡμᾶς. Ἄλλοτε ὁ ἥλιος ἐφαίνετο ἡμῖν διπλοῦς, δύσμορφος, ἄλλοτε πένσαρες ἢ ὀκτὼ σελῆναι ἀνέτελλον εἰς τὸν ὀρίζοντα· Κορμοὶ ἀπολελιθωμένοι δένδρων, προσερχόμενοι ἄγνωστον πόθεν, ἐφλέγοντο διὰ τῆς βιαίας προστριβῆς τῶν πάγων, οὕτω δὲ στῆλαι καπνοῦ ἀνήρχοντο διὰ τῆς ομίχλης, καὶ παρεῖχον ἡμῖν τὴν ἰδέαν ὑπάρξεως ἐκεῖ ἀνθρωπίνων ὄντων. Ἐνίοτε ἀπατηλὸς κατοπτρισμὸς ἀπεκάλυπτεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν χαρμυσίνους ἐξοχὰς, κεκαλυμμένας ἐκ δένδρων καὶ χλοεροῦ χόρτου. Οἱ ἐκ τοῦ πληρώματος ἔσπευδον ἐκεῖ, ἀλλὰ τεῖχος ὑπερμεγέθων πάγων ἴστατο ἐκεῖ, καὶ μετὰ τοῦτο πάντοτε πεπηγμένη πεδιάς, γυμνοὶ βράχοι καὶ πόντος ἀτούγητος, ἐφ' οὗ ἐπέπλεον κινεταὶ νῆσοι, αἵτινες φοβερῶς προσκρούουσαι κατὰ τοῦ πλοίου ἡμῶν, ἠπειλοῦν τὸν καταποντισμὸν αὐτοῦ.

» Ἀμέσως ὁ χειμὼν ἐπῆλθε μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς δομύτητος. Τὸ θερμόμετρον κατέβη εἰς 52 βαθμούς. Τὸ ἄθλιον ἡμῶν καταφύγιον κατεχώσθη ὑπὸ χιόνα δεκατεσσάρων ποδῶν, καὶ ἀνεμοὶ κρημοπαγεῖς, φέροντες χάλαζαν αἰχμηρὰν, ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἐπὶ ποιῆθαι θανάτου, νὰ διατηρῶμεν νύκτα καὶ ἡμέραν ἐξ ἀνθρώκων καὶ ἐλαίου φώκης τὰς δύο θερμάστρας, δι' ὧν διετηροῦμεν ὀλίγην θερμότητα εἰς τὸ αἶμα ἡμῶν.

» Ἡσυχολοῦμην μὲν τῶν ἡμερῶν νὰ πηγνύω ὑδράργυρον καὶ νὰ πλήττω ἐπὶ ἄκμονος. Τὸ οἰνόπνευμα πεπηγὸς εἶχεν ὄψιν τεμαχίου τοπαζίου. Τὸ κρέας, τὸ ἔλαιον καὶ ὁ ἄρτος διεχωρίζοντο μόνον διὰ τοῦ πελέκεως. Ὁ ἰωσίας, ὁ φροντιστὴς τοῦ πληρώματος, δὲν ἔφερεν ἐκ λήθης μίαν ἐσπέραν τὸ χειρόκτιον τῆς δεξιᾶς χειρὸς του. Μετὰ μίαν στιγμὴν ἐπάγωσεν ἡ χεὶρ του ὅπως ἐπαναφέρει τὴν κυκλοφορίαν, ἠθέλησε νὰ βυθίσῃ τοὺς δακτύλους του εἰς χλιαρὸν ὕδωρ, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἐπραξε τοῦτο, ἡ χεὶρ του ἐκαλύφθη ἐκ πάγου, ὁ δὲ ἰατρὸς ἠναγκάσθη ν' ἀποκόψῃ ἀπ' αὐ-

του το τεθνεός μέλος του άτυχοϋς ημῶν συντρόφου, ὅστις απέβιωσε τῇ ἐπαύριον.

»Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰανουαρίου συνοδεία Ἐσκιμῶ ἦλθε νὰ ζητήσῃ παρ' ἡμῶν ξηροὺς ἰχθύς καὶ οἰνόπνευμα. Προσεθέσαμεν καὶ καπνὸν εἰς τὰ εὐτελῆ ἐκεῖνα δῶρα, ἅτινα ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ δακρῶν χαρᾶς. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συνοδείας, γέρον ἀδύνατος, διηγήθη ἡμῖν ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἶχε φάγει τὴν γυναῖκά του καὶ τὰ δύο τέκνα του, μὴ ἔχων τι ἕτερον πρὸς τροφήν.

»Τέλος ὁ ἥλιος διεπέρασε τὴν ἀλίχλην τοῦ ἀπαισίου ἐκείνου χειμῶνος. Τῇ 26 Μαΐου ἀπειράθημεν νὰ ἐξέλθωμεν εἰς τὸν ἀέρα τοῦ ἕαρος. Ἀλώπεκες κυανοῦ χρώματος ἦσαν περίξ τοῦ οἴκου ἡμῶν θερμαίνουσαι τοὺς πόδας των εἰς τοὺς σωλῆνας τῶν θερμαστρῶν. Ἐφρονεύσαμεν δύο ἢ τρεῖς.

»Τὸ θερμότερον ἀνέβη κατὰ δέκα βαθμοὺς, καὶ οἱ ἐπιστήμονες ἐν ἡμῖν ἠδύναντο νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των.

»Φθάσαντες διὰ ἐλκῆθρων μέχρι τοῦ 83 παραλλήλου, ἀνεκαλύψαμεν, εἰς ἀπόσασιν τριάκοντα πέντε μιλίων πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου Δίσκω, πλούσιον στρώμα λιθανθράκων, ἀργίλους στερεάς, κογχύλια καὶ σχιστολίθους εἰς οὓς ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ ἐντετυπωμένα ἀπολελιθωμένα εἶδη φυτῶν τέως ἀγνώστων. Ἐπερὶ τὰ ἐξακόσια εἶδη δικοτυληδῶνων, θάμνων μετὰ τοῦ ἄνθους ἢ τοῦ καρποῦ, οἵτινες θὰ ἦσαν ἐπαγωγὸς κόσμος εἰς τὰς χώρας ταύτας κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, συνελέχθησαν. Ἄπειρα εἶδη βράχων καὶ μετᾶλλων συνεπλήρουν τὸν φυσικὸν ἐκεῖνον θησαυρὸν. Ἡ χορεία τῶν ἐπιστημῶν θὰ ὀφείλῃ ἡμῖν πολυτίμους ἀνακαλύψεις, καὶ ἐὰν νῆα τις ἐκδρομῆ, εὐτυχεστέρα τῆς ἡμετέρας, φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα εἰς τὸ ὅποιον εἰμεθα τόσον ἐγγύς νὰ φθάσωμεν, ἀνεκτίμητοι κατακτήσεις θὰ εὐρύνωσι τὸ μέγα κράτος τῆς ἐπιστήμης.

«Μετὰ δεκαεξ μνηῶν στερήσεις, πόνους καὶ κινδύνους, οὓς ἀδύνατον νὰ κατανοήσῃ ὁ ἐκτὸς αὐτῶν εὐρεθεῖς, ἐπανάηλομεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἡ ἐκδρομῆ κατέληξεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σιβηρίας, ὅπου ἀναμένομεν τὴν ἐπάνοδον τῶν δύο ἀπολεσθεισῶν λέμβων».

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

A. M.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙ

Ἐν Ἀμερικῇ πλεῖστοι ἐκ τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ θεωροῦσι τὸν ἐπιστάτην τοῦ ταχυδρομείου ἐκάστης σημαντικῆς πόλεως ὡς εἶδος τι γενικοῦ πράκτορος, ὑποχρεωμένου νὰ ἐπασχολῆται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ, οἷας δῆποτε φύσεως καὶ ἀνῶσιν. Οὕτω ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου τῆς Βοστώνης λαμβάνει κατὰ μέσον ὄρον διακοσίας ἐπιστολάς καθ' ἑκάστην, καὶ αἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν περιέχουσι περιέργους ἐρωτήσεις. Παραδείγματα χάριν, κύριός τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ὁχάιό ἐρωτᾷ τὸν ἐπιστάτην ἂν ὁ

δεῖνα ἔμπορος εἶναι τίμιος, καὶ ἂν τῶντι εἶνε τίμιος, πῶς δύναται νὰ τῷ προσφέρῃ πρὸς πώλησιν εἶδος τι κλειδοκυμβάλου ἀντὶ πέντε μόνον δολλαρίων. Δύω νεανίαι ἐκ τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν ἐγράψαν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐπιστάτην, ἔχουσαν ὡς ἔπεται·

«Εἴμεθα δύο νέοι καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ νυμφευθῶμεν. Ἐπληροφορήθημεν ὅτι δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ γράψωμεν εἰς ὑμᾶς καὶ ἀμέσως θ' ἀσχοληθῆτε νὰ μᾶς εὐρετε δύο νύμφας. Ἴδου πῶς τὰς θέλομεν. Πρῶτον νὰ εἶναι εὐμορφοί, ὑγιεῖς, δυνατῆς κράσεως, ἡλικίας δὲ μετὰξὺ 18 καὶ 20 ἐτῶν. Σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι σᾶς γράψομεν σπουδαίως καὶ ὅτι ἀμφοτέροι ἔχομεν τὰ μέσα νὰ τὰς διατηρῶμεν. Ἄμα τὰς εὐρετε, στείλετέ μας τὰς φωτογραφίας των καὶ τὰ ὀνόματά των, καὶ τότε ἡμεῖς θὰ σᾶς στείλωμεν τὰς ἰδικὰς μας. Ἄμα τελειώσουν οἱ γάμοι, θὰ σᾶς ἀνταμειψώμεν διὰ τὸν κόπον σας».

Χῆρα τις ἐκ Βιργινίας παρακαλεῖ τὸν ἐπιστάτην νὰ ζητήσῃ καὶ εὐρῆ τὸν πρὸ πολλοῦ ἀποθημοῦντα μονογενῆ τῆς υἱόν. Μήτηρ τις ἔκ τινας χωρίου τοῦ Νιού-Χάμπερ γράφει εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅτι ἡ θυγατὴρ τῆς ἐγκατέλιπε τὴν πατρικὴν οἰκίαν. «Ἐξετάσατε εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς, γράφει, ἕως τὴν εὐρετε, διότι τὴν ἤρσε πολὺ ὁ χορὸς». Ἐτέρη τις νεᾶνις γράφει εἰς τὸν ἐπιστάτην νὰ τῆς ἀγοράσῃ κογχύλια ἐστιγματισμένα, διότι κάμνει μίαν συλλογὴν. Κύριός τις ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου υγιείας εἰς τὰ περιχώρα τῆς Βοστώνης, ὡς καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐνοικιῶν. Χοροδιδάσκαλός τις ἐκ Mesbille τῷ γράφει νὰ εἰσαγάγῃ δύο νέους του χοροῦ εἰς Βοστώνη. Ῥακοφόρος τις τῷ γράφει, ζητῶν ἀνταποκριτὴν ὅπως τῷ πωλῆ ῥάκη, ἐνῶ νεανίας τις τὸν παρακαλεῖ νὰ τῷ πέμψῃ κατάλογον ὄλων τῶν δικηγόρων τῆς Βοστώνης. Συχνά τις ὁ ἐπιστάτης παρακαλεῖται νὰ ἐξετάσῃ περὶ ἀπόντων, νὰ ἐρευνήσῃ τίτλους ἰδιοκτησίας διὰ κληρονόμους καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ποιότητα πραγματειῶν, αἵτινες πρόκειται νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας. Ἴρλανδός τις ἀνεχώρησε πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἐξ Ἴρλανδίας εἰς Τεξάς. Ὁ ἐπιστάτης παρακαλεῖται νὰ τὸν εὐρῆ καὶ νὰ δεχθῆ ἐκ προκαταβολῆς τὰς εὐχαριστίας τοῦ γράφοντος.

M.

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἀέσχης τῶν Μηχανικῶν ἐν Φιλαδελφείᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ἀνέγνω περίεργον ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἐκτίθενται αἱ λεπτομέρειαι τῆς μετακινήσεως τοῦ «Ξενοδοχείου Πέλλαμ», ὅπερ κεῖται εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Τρεμόντ καὶ Βούλστον ἐν Βοστώνη. Ἡ μετακίνησις ἐκρίθη ἀναγκαία, ὅπως εὐρυνθῆ ἡ ὁδὸς Τρεμόντ. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔξε-